Bernard Dewulf

Kleine dagen

NOVELLE

Fragment uit Bernard Dewulf, *Kleine dagen*, Atlas Contact, 2009.
Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.

Olympus maakt deel uit van Uitgeverij Atlas Contact.

15e druk 2017

© 2009 Bernard Dewulf

Omslagontwerp: Jan de Boer
Vormgeving binnenwerk: Adriaan de Jonge
Omslagillustratie: Pierre Bonnard, *L'Enfant au pâté de sable* (1894),
Musée d'Orsay. © ADAGP
Foto auteur: Merlijn Doomernik

ISBN 978 90 467 0521 6
NUR 301

www.atlascontact.nl

De tuin is nieuw, de poes is oud. De tuin is oud, de poes is nieuw.

Ik dwing hem voor het eerst naar buiten, het gaat onnoemelijk traag. Pootjebaden in het onbekende. Hij heeft de kamers van het huis besnuffeld, nu is de tuin aan de beurt. In slowmotion stapt hij over de drempel van het ongewisse. Ik weet niet wat hij nu precies meemaakt. De wereld op zijn hoogte en in zijn reukorgaan.

Jarenlang hebben katten hier onbelemmerd een lusthof gehad. Hij moet nu de verzamelde Aristocats van de buurt ruiken. Ineens de weeë geur van tientallen vreemde poezen in de neus, ik benijd hem niet. Het hele feliene geheugen van een tuin – een splinterbom van indrukken. Alles aan hem staat gespannen, van oor tot staart. Welke liefde, welke twisten, welke begeerte, welke verhalen die alleen hij kan vernemen, overvallen hem nu. De duizend-en-één nacht van een kattenwijk.

Voor hij de drempel helemaal over is en het nieuwe grondgebied betreedt, houdt hij zijn laatste poot in de lucht en kijkt naar mij op. Ik sta achter hem in dit lastige ritueel. Dan kijkt hij de huiskamer in en speurt naar zijn pantoffels. Veel roofdier heeft hij niet geërfd. Daarna keert hij zich weer om naar de angstaanjagende en lokkende tuin, vervolgens weer naar de huiskamer. Dan kijkt hij nog eens naar mij.

Ik herken de beweging, de driehoek woonkamer-lust-angst. Kom op, jongen. Ik geef hem een duwtje. Nu staat hij helemaal buiten. De staart zwiept hevig heen en weer. Ik leg een intense tweestrijd in zijn katerkop. Eerst verstijft hij, dan trappelt hij ter plaatse. Kijkt weer naar me op, me recht in de ogen. Misschien ziet hij daar een oplossing. Hij loopt een meter vooruit, kop in kas. Dan gaat hij dwars staan. Eén flank naar het huis, de andere naar de tuin gekeerd.

Weer kijkt hij naar me op en even denk ik dat hij grijnst.